

Sygn. akt V CNP 17/17

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie ze skargi I.S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Rejonowego w Z. z dnia 24 marca 2014 r. , sygn. akt III Nsm (...)

w sprawie z wniosku R.P.

przy uczestnictwie I.S.

o wykonanie kontaktów z małoletnią K. P.,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 maja 2017 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 marca 2014 r. (III Nsm (...)) Sąd Rejonowy w Z. nakazał uczestniczące postępowania I.S. zapłatę na rzecz wnioskodawcy R.P. łącznej kwoty 1600 zł za szesnastokrotne uniemożliwienie kontaktu telefonicznego wnioskodawcy z małoletnią córką K.P., ur. [...] 2003 r., w szczegółowo opisanych dniach, wynikających z postanowień Sądu Rejonowego w Z. z dnia 12 sierpnia 2011 r. oraz z dnia 23 lipca 2013 r. od czasu zagrożenia nakazaniem zapłaty sumy pieniężnej zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 12 czerwca 2013 r. i oddalił wniosek w pozostałym zakresie.

We wniesionej osobiście w dniu 21 marca 2017 r. skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem opisanego wyżej postanowienia, I.S. zarzuciła rażąco i oczywisty błąd polegający na niewłaściwej ocenie jej sytuacji materialnej

i naruszenie art. 107 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych. Domagała się usunięcia tych błędów popełnionych przez Sąd Rejonowy w Z..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem przysługuje od prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie oraz od prawomocnego postanowienia co do istoty sprawy sądu drugiej instancji kończącego postępowanie nieprocesowe w sprawie, jeżeli przez wydanie tych orzeczeń stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku lub postanowienia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424¹ § 1 i art. 519² § 1 k.p.c.) Wyjątkowo na warunkach wskazanych w art. 424¹ § 2 i art. 519² § 2 k.p.c. skarga służy od wydanych przez sąd pierwszej instancji wyroku lub postanowienia co do istoty sprawy kończących postępowanie w sprawie.

Ze względu na nadzwyczajny charakter tego środka prawnego, kierowanego do Sądu Najwyższego oraz jego funkcję, skarga musi być sporządzona z zachowaniem przymusu adwokacko-radcowskiego oraz spełniać wysokie wymagania formalne, które podzielić należy na wymogi stawiane pismu procesowemu (art. 424⁵ § 2 k.p.c.), których wadliwości podlegają naprawieniu oraz wymogi konstrukcyjne skargi (art. 424⁵ § 1 k.p.c.), których braki nie podlegają sanacji, lecz powodują obligatoryjne odrzucenie skargi na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w każdym postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a zdolność strony do podejmowania przez nią osobiście czynności procesowych jest wyłączona. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wniesiona osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej jest dotknięta brakiem nieusuwalnym, co powoduje konieczność jej odrzucenia jako niedopuszczalnej bez wzywania do uzupełnienia tego braku (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2015 r., IV CZ 99/14, nie publ. i z dnia 16 września 2015 r., III CZ 40/15, nie publ.). Niezależnie od powyższego należy wskazać, że skarga została wniesiona od postanowienia sądu pierwszej

instancji nie kończącego postępowania w sprawie, a nadto nie spełnia wymogów konstrukcyjnych wskazanych w 424⁵ § 1 punkt 2, 3, 4 i 5 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2016 r., I CNP 40/16, nie publ. i z dnia 28 października 2016 r., II CNP 16/16, nie publ.).

W tym stanie rzeczy skarga podlegała odrzuceniu na podstawie przytoczonych wyżej przepisów (art. 424⁸ w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

aj